

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. Tilleggsliste til nr.7.

Fylke: Sør-Trøndelag.

Tilleggsspørsmålnr.

Herad: Singsaas.

Emne: Skav.

Bygdelag:

Oppskr. av: Chr.Loigaard

Gard:

(adresse): Singsaas.

G.nr.

Br.nr.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

SVAR

En viser til tiilligere innberetning nr.7.

Disse smaa opplysninger som her blir gitt er med-
delt av Peder Overli, Kotsøy, f. 1860, altsaa snart
94 aar gl., men tross hans høye alder fullstenig
aanisfrisk som en ungdom.

Skav ble lite brukt her i Singsaas, da det var
nokk av markasløtt, og ble bare brukt i ett knipe-
tak om vaaren, naar det ble forløyse. Det var helst
h usmenne som tyide til den slags. Det hente natur-
ligvis at enkelte gaaribrukere brukte ogsaa skav,
men de hugg helst ned granskog, hakket opp granbaret
i smaa biter og ga gaardiens besetning, og de var ser-
ieles glade i den kosten, og det var nokk naturlig
for frisk og godt fersk granbar, var jo bedre enn
smaa porsjoner av gammel daarlig myrpust. Av granbar
ble kyrne serieles haarfine og mjølka ble gul og
feit.

De som ga bestningen, serlig kyrne skav, kokte den-
ne og ga kyrne sammen med den kokte løvven. De var
glade i den kosten, for avkoket - løvven, ble baade
tykk og varm, og det var sikker godt aa faa litt ek-
stra varme, saa kalde som fjøsa var i den tid.

Kyrne mjølka bra, men de ble magre, da var gran-
baret mye bedre.

Spmorsmaal I -8 er helt ukjent her,ia brukend~~er~~
av skav ikke var almindelig,annet enn i den verste
vaarknipa.

9. Riktignokk var dette forbudt,men de som hadde al-
meningsrett,tok alligevel naar det knep som verst.

10. Nei.Men de fleste husmenn i Singsaas hadde jo en
del skog staaende innen husmannsplassens omraade,som
de tok naar det knep.

11 og 12. Ukjent her.

Her i Singsaas brukte en bare øks og kniv til aa
ta skav med.

Singsaas 1954.

Chr.Loigaard.